

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XECdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	2509899797
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2509899797.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnej K. S. bytom M., S. XXX/XX o vymożenie 552,21 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6 Er 64/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2012, sp. zn. 9 CoE 75/2012, a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany uznesením z 22. augusta 2011, sp. zn. 6 Er 64/2009 zastavil exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) a zamietol návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). V odôvodnení konštatoval, že predmetná notárska zápisnica nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti, keďže uznanie záväzku povinného a súhlas s vykonateľnosťou nemožno považovať za platný právny úkon pre rozpor so zákonom, a tým je zastúpenie povinného v rozpore so zákonom.

Toto rozhodnutie napadla oprávnená v celom rozsahu odvolaním. Oprávnená zároveň navrhla konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením z 20. decembra 2012, sp. zn. 9 CoE 75/2012 potvrdil napadnuté

uznesenie, ako vecne správne 219 ods. 1, 2 O.s.p., keď sa stotožnil so skutkovou a právnou argumentáciou súdu prvého stupňa. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie v potvrdzujúcej časti napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. a/ O.s.p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. d/ O.s.p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní sa dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s §243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní a odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013 sp. zn. 3 OboE 1/2013, ako aj z 18. júna 2013 sp. zn. 3 OboE 25/2013) s tým, že a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 103 a § 104 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že je potrebné návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnuť a dovolanie odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014, 3 Oboer 75/2013, 3 Oboer 179/2013, 3 Oboer 147/2013, 3 Oboer 139/2013, 3 Oboer 165/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných vád konania tvrdených dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania

nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávnenej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnej povinnej právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal povinnej náhradu trov týchto konaní, nakoľko povinná nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.